

שם הקורס	ד"ר חיקוקה		
מס' הקורס	99-523-01		
שם המרצה	ד"ר איתם בר-סימן-טוב		
מועד א'	סמסטר א'	תשפ"ב	שעותים
marshrut_bachina	נא לשים לב למוגבלת המילים. אין להחרוג מוגבלת המילים.		
mגבלת מילים	המבחן בחומר סגור. אין להשתמש בשום חומר עזר, למעט הסילבוס המצורף כנספח למבחן זה.		
חומר עזר / מותר / אסור/ נספחים	את המבחן יש לפטור בלבד ובאופן עצמאי לחלווטין. אין ליצור קשר עם אחרים/ות בזמן המבחן. סרייקה מותרת רק למי שקיבלו אישור מיוחד מראש מمدור תמייה והנגשה; לשאר הסטודנטים/ות הסרייקה אסורה.		
הנחיות נוספות	אנא קראו את השאלות וחשבו עליהם לפני שאתם/ מתחילהם/ות כתוב את התשובה. הקפידו להפריד עיקר מטפל ולכתוב לעניין. נא לנמק את התשובות, תוך הסתמכות על חומרי הקריאה והטייעונים שנלמדו בשיעור.		

שאלה 1: 100% (עד 1500 מיל"ם)

חבר הכנסת נוימן ממלגת הדוארים הגיש הצעת חוק פרטית לשיקום חברות הדואר. לפי הצעת החוק, המדינה תעניק לחברת הדואר מענק של 15 שקלים על כל מכתב שיגיע ליעדו עד לסך של 25 מיליון שקלים לשנה. לצערו הרב, הצעת חוק נפלה כבר בקריאה הטרומית. למחמת, כדי לפצות אותו על מפח הנפש, החליט ראש הממשלה למנותו לסוג שר במשרד ראש הממשלה.

כעבור שבוע, מועד ממעמדו הפוליטי המשודרג כחבר הכנסת וסגן שר (אשר זוכה לחיבתו של ראש הממשלה), החליט נוימן להגיש הצעת חוק פרטית חדשה. לפי הצעת החוק, המדינה תעניק לחברת הדואר מענק של 14.90 שקלים על כל מכתב שיגיע ליעדו עד לסך של 24 מיליון שקלים לשנה. כמו כן, הוסיף נוימן סעיף שלפיו כדי להבטיח שהחברה תהיה כשרה וטהורה, רק גברים יהודים יוכלו לעבוד בדואר. מעבר לזה, לא כתוב נוימן דבר בהצעת החוק או בדברי ההסבר. למעשה, הוא סירב לכלול כל דברי הסבר, כי טען "ההצעה החוק מדברת בעד עצמה ויש דברים שגם בדרכם ברורים ומודדים שאין טעם להסבירם". כמו כן, הציג נוימן שאינו זוקק לעזרה ממשית ומילא אין לו אמון בלשכה המשפטית מאי שגילה את הפרקטיקה הנהוגה בה להעדר שימוש באימ"ל על פני מכתב בדואר. لكن וייתר על שירותה, ניסח את הצעת החוק בעצמו והניח אותה בעצמו על שולחן הכנסת.

עודת השרים לענייני חקיקה הודיעה שהממשלה מתנגדת להצעת החוק של נוימן. אולם, למרבה הפתעה, בקריאה הטרומית חלק מחברי הכנסת מהקוاليיציה החליטו להפר את המשמעת הקואלייציונית וכך, בסיווע קולות מהאופוזיציה, זכתה הצעת החוק לרוב של 65 תומכים מול 30 מתנגדים. נוכח התמיימה הgorافت, חוץ המפלגות לה זכתה הצעת החוק, החליט יו"ר הכנסת להעביר את הצעת החוק לקריאה ראשונה עוד באותו רגע. ואכן, הצעת החוק צלחה גם את הקריאה הראשונה, הפעם ברוב של 64 תומכים מול 29 מתנגדים. לאחר הקריאה הראשונה, הועברת הצעת החוק לדין בוועדת הכלכלת.

במהלך הדיון בוועדה, ביקשו חלק מחברי הכנסת לקבל מידע על ההשלכות התקציביות ממשרד האוצר ועל היבטים המשפטיים מהיועצת המשפטית של הוועדה. אולם, יו"ר הוועדה, חבר הכנסת קוזמו, סירב לתת לנציגי משרד האוצר ול尤צת המשפטית לדבר. יו"ר הוועדה אמר "אנחנו נבחרו הציבור, לא הפקידים! רק חברי הכנסת ידברו אצלי בוועדה. חז מזה, אם חרבנו הח"כ נוימן אומר שההצעה החוק מדברת בעד עצמה ויש דברים שהם כל כך ברורים ומודדים שאין טעם להסבירם, מן הראו לסמור עליו". לאחר דיון קצר, שבו ניתנה לכל חבר הכנסת שרצה בכך הזדמנות לדבר, אישרה הוועדה את הצעת החוק. כמו כן הוסיפה הוועדה להצעת החוק סעיף שלפיו רק גברים יהודים שומרין מצוות יוכלו לעבוד בכל גוף ממשלתי או חברה (ציבורית או פרטית) המעניקה שירות לכלל האוכלוסייה.

כשהה לאחר אישור הצעת החוק בוועדה הובאה הצעת החוק בפני המיליאה, אשר הצבעה بعد הצעת החוק בקריאה שנייה ברוב של 49 חברי הכנסת מול 20 מתנגדים ובאותו רוב גם בקריאה שלישית.

done בכל הטיעונים (לשני הצדדים) שנitin להעלות ביחס לתקינות הליך חקיקתו של החוק לשיקום חברות הדואר. (למען הסר ספק, אין צורך בסמכות בג"ץ לבצע ביקורת שיפוטית על הליך החקיקה או בהסתברות שבג"ץ יתעורר)

ה"ח פרטית - לפי ס' 4 לתקנון הכנסת נימן צריך להגיש ה"ח ממשלתית ולא יכול להגיש ה"ח פרטית ממשום שה"ח פרטית היא כזו המוגשת מה"כ שאינו שער/SEGUN SHUR. אדון במסלול של ה"ח פרטית.

כלל 6 החדש - לפי ס' 76(ג) לתקנון, מכיוון ה"ח הפרטית של נימן (להלן: "החוק") נפלת במליה, לא ניתן להעלות ה"ח דומה 6 חדשים (מכאן שלא ניתן להגיש לאחר שבוע). י"ר הכנסת יכול להחריג כל זה אם ראה שיש شيء בנסיבות המשפט זה. ניתן לטעון שהוא שינוי נסיבות כת גדים הסוכיים שהחוק יעבור (משמעות קואליציונית). מכיוון שהסעיף חל על קריאה טרומית (קרי, ה"ח פרטית), עדיף להגיש ה"ח ממשלתית.

ציריך **לצין שהוגשה בעבר ה"ח דומה** שכן החוק כמעט זהה לה"ח הקודמת (9.14.9 במקומ 15 ש"ח ו24 במקומ 25 מיליון). אמן יש תוספת לגבי העסקת גברים בלבד אך עדין שני החוקים דומים.

מכסות - לפי ס' 99א לתקנון, לגבי ה"ח פרטית יש מכשות לכל סעה (לא לכל ח'כ') שנקבעות לפי גודל הסיעות ולפי השאלת אם הן מהאופוזיציה/ מהקואליציה. המכשות הן לגבי קריאה טרומית ולא לגבי ההגשה. מדובר בה"ח פרטית ולכן שאלת שאלת ה"ח לא תיכל במכסות. חריג: ועדת הכנסת/ הממשלה יכולה להחליט שה"ח לא תיכל במכסות.

תקציב - לפי ס' 39א לחוק יסודות התקציב ציריך **לצין את מקור המימון** ה"ח החוק זה לא נעשה. לפי ס' 3ג לה"י משך המדינה, מכיוון שגם ה"ח פרטית שעליותה גבוהה מ-6.1-1.6 מיליון ש"ח, ציריך רוב של 50 ח'כ'ים בכל הקרים במיליה. חריג: אם הממשלה אישרה את העלות. זה חריג לכלל של אי-דרישת קורוֹם (ס' 24 לח' הכנסת). לפי ס' 93 לתקנון, יש להביא לועדה את נציג אג'ת שיזון הערכה בדבר העלות התקציבית. הוועדה יכולה לאשר חוו"ד של גורם אחר, ברירת המחדל היא הממ"מ. זה ממשמעותי שכן זה משפיע על הרוב הנדרש.

שלבים - (1) בדיקות הלשכה המשפטית של הכנסת - הלשכה עושה בדיקה מקדמית (חוקים דומים וכו'), בודקת אם ה"ח גענית/ שלולת את קיומה של מד"י קואליצית- החוק געני שכן הוא מונע מנשים לעבוד בדואר. הלשכה המשפטית ממליצה איזה ועדת תdon בחוק. עדמת הלשכה אינה מחייבת (אינה שער וטנו). (2) בניסיונות הכנסת- וטו פורמלי. בה"ח פרטית, נשיונות הכנסת יכולה לסרב להניח בין שתי שאלות בלבד (ס' 75(ה) לתקנון): ה"ח גענית/ או שוללת את קיומה של מד"י קיהודית. החוק געני משום שהוא מדר נשים מלעבד בדואר. נימן יכול לטעון שהוא לא געני אלא מבטא את היהדות המדינה. ספק אם טענותו תתקבל.

ニימן יוסיף שגענה שימוש בנסיבות זו בנסיבות. מנגד, י"ר הכנסת יש שק"ד רחב. לפי כהנא 1 י"ר הכנסת יכול לבעג גם בדיקה טכנית ומכוון שהחוק לא כולל דברի שסביר יכול להיות שנון יהה לסרב להניח. **כוח/זכות?** בכחנא 1 ברק אמן מדבר בשפה של זכות (פגיעה קשה המצדיקה את התערבותה בהם"ש) אך הוא מדבר על כוח (לא ניתן לפגוע ללא סמכות). בכחנא 2 שmag הכריע סופית זהה כוח (ברק הסכים) וכן התקנון יכול להגביל זאת. בbg"ז זה אלקה אשררו את הלהכת הכהן וועלה שם מנוסחי הצעת ח'י החקיקה זהה כוח. [יכול להיות שלאorio מגדי הערות יש מקום לשינוי הוגש ולראות בכר' זכות- סוזי נבו]. אצין שעדיין להגיש ה"ח נמשלתית כי אז לנשיאות הכנסת אין שק"ד אם להניח או לא. (3) קריאה טרומית- לפי התקנון, ה"ח פרטית תונח על שולחן הכנסת 45 ימים מיום ההגשה. רצינן: למנוע ה"ח פופוליסטיות ולאפשר למלוד את החוק, חריג: ועדת הכנסת והממשלה יכולות לדרוש את הזמניהם. אצין שעדיין להביא את הזמניהם. אצין שעדיין קריאה טרומית+דין בוועדה והקריאה הראשונה היא יומיים מיום ההגשה כאשר ועדת הכנסת יכולה לדרוש את זה (ס' 81(ב) לתקנון). (4) עודת השרים לענייני חוק-קינה- לא שלב פורמלי בהליך החקיקה אך שער וטו בלתי פורמלי ממשמעותי (משמעות קואליציונית- רוב בפרלמנט). ועדת השרים קובעת את עדמת התנדבות חברי הקואליציה הפרו את המשמעת הקואליציונית. אין עמו זה בעיה חוקית- לא ניתן להיבח' כ'כ להצביע באופן מסוים. לכל היוטר י"ר הסייע יכול לנ��וט סנקציות. لكن, למרות שהוועדה וחגודה, אין בעיה חוקית עם תמיית חברי הקואליציה. (5) ועודה- לאחר הקריאה הטרומית צריכים להביא את החוק לדין בוועדה (ס' 74 לתקנון) ודילגו על שלב זה. [הרחהה להלן]. (6) קריאה ראשונה- הביאו את החוק מיד לקריאה ראשונה ודילגו על הדין בוועדה. [בה"ח ממשלתית הקריאה הראשונה יומיים מיום הנהנה- ס' 81(ב) לתקנון, ועדת הכנסת יכול לדרוש] (7) דין בוועדה- ליו"ר הוועדה שק"ד רחוב והוא יכול לנחל את אופן הדיון. בbg"ז נמנע מהתערב. אין חובת שיתוף ציבור (טורוד) ולא אין חובה לאפשר לגורמים שונים להביע עמדתם. ספק אם זה נכון לגבי גורמי מקצוע (בעיקר כישיש חזקה חוקית bekommen חוו"ד של אג"ת). יתכן שעקרון השתתפות והדמוקרטיה השתתפותית כן מביא לכך שיש שטף גורמי מקצוע (ד"ר בר-סימן-טוב) [הרחהה להלן]. הוועדה יכולה לשנות את הנוסח של החוק. מגבילה: "נושא אודש"- אסור להוסף נושא שממש לא קשור (פרונושת רחבה). ההחלטה היא של י"ר הוועדה, בהיעדר הסכמה: ועדת הכנסת ובמקרה קיצוני ניתן לפנות לבג"ז (נוטה שלא להתערב). לטעמי, זה לא "נושא אודש"- שכך הסעיף שנוסף קשור לחוק שמדובר בזחות עובדי הדואר. (8) קריאה שנייה- החוק הובא שעה לאחר אישורו בוועדה לקריאה שנייה. לפי ס' 88 לתקנון יש להעלות לקריאה שנייה יום לחרתת האישור בוועדה. ועדת הכנסת יכולה לדרוש את הזמניהם. בקריאה השנייה עוברים על כל סעיף וכל הסתיגות. לא היה רוב של 50 ח'כ'ים כנדרש לפי ס' 3 לח'י משק המדינה (לעיל). החריג של אישור הממשלה לא מתקיים כי ועדת השרים לא אישרה. (9) קריאה שלישית- השלב הרשמי שבו ה"ח הופכת לחוק. אפשר לעבור לקריאה שלישית מיד לאחר הקריאה שנייה. לא היה הרוב הדרוש (50 ח'כ'ים) ולכן - החוק לא עבר! (10) חתימות ופרסום ברשותם- סמלי גרידא.

1. הסעיף שנוסף מדבר על כלל העובדים בחברות

(הממשלה והחברות)

אם נופל במליה- כלל 6 החדש (לעיל)

עצמות הכנסת (ס' 19 לח' הכנסת)- הכנסת קובעת לעצמה את הנהלים הפנימיים. הנהלה היא שלא להתערב ולヨ"ר הכנסת שק"ד רחוב את סדר היום ואופן ניהול הדינום שבאחריותם. מנגד, ספק אם ניתן לוותר על השלים. הסעיף קובע מדרג נורמות: ח'י, חוק, תקנון, נוהג. הדרישת לרוב מיוחד והכרעת הרוב נובעים מחי"י! דרישות הזמינים (להלן), הדין בוועדה לאחר טרומית וחוו"ד אג'ת נובעות מהתקנון.

פסיקה: נמרודי- אפשר לבטל חוק אם לא קיומו של הלבטים בחוק/ בתקנון. ברק מדבר על רוב בשלוש קרייאות+דין בוועדה. לא היה רוב של 50 (ס' 3ג- לעיל) ב-3 קריאות ולא היה דין בוועדה ולכן ניתן לבטל. למרות שברק לא מדבר על שלב זה, נימן דילג גם השלב של בדיקת הלשכה המשפטית של הכנסת. מנגד, ניתן לטעון כי עדמת הלשכה המשפטית של הכנסת אינה מחייבת וכן גם אם הוא פונחו אליהם לא היה משתנה דבר (פס' 3 לח'ן). דילגו גם על חוו"ד שי' אג'ת בוגרנו על עלות התקציבית שיש להביא לוועדה (ס' 93 לתקנון). ניתן גם לבטל אם יש פגם היורד לשורש ההליך. **כלל הכרה (האוט)**- פגם היורד לשורש ההליך או בכלל לא חוק? הרי כדי שהיה חוק צריך לעבור את השלבים המנויים לעיל (כגון: דין בוועדה, רוב מיוחד וכו').

מגדלי העופות: 4 עקרונות יסוד: (1)הכרעת הרוב- מעוגן בס' 25 לח"י הכנסתת. לכאורה עבר בהכרעת הרוב בועודה ובמליה (כר עולה מהקיים) אבל זה לא הרוב הנדרש (ס' 3 ג' לח"י משק המדינה). (2) شوון פורמלי (כול אחד לכל אחד)- 2 ה策קות: משלים את עקרון הכרעת הרוב+ נבע מזכויות הבוחרים. דווקא הפרת המשמעת ההלאומיות הגשימה את עקרון זה שכן אף אין כוח מכרייע לחברי הוועדה וכל ח"כ יכול להצביע באופן שווה. (3) פומביות- מעוגן בטל' 27 לח"י הכנסתת. היליך צריך להיות פומבי ושקוף. נראה שהתקיים. (4) השתתפות- התוספת המזהה את העקרון. היבט פיזי- אסור להדייח ח"כ'ם מההיליך. לא הודרו חברי הכנסת אך הודרו אנשי מקטעו. בינייש לא הרחיבה את העקרון על אנשים מסוימים ובנוסף, אפילו חבות שיתוף הציבור (נמרוד) אך אולי יש להרחיב את עקרון השתתפות גם לגבי גורמי מקטעו (ד"ר בר-סימן-טוב). היבט מהותי- הח"כ'ם צריכים לדעת על מה הם מצביעים. מחד, העברת המידית לקריאה ראשונה, הדילוג על הוועדה, ההעbara המהירה לקריאה שנייה, המונעה לשאל גורמי מקטעו ואי הבאת חוו"ד שי גורמי מקטעו (משפטי וככללי) מנעה מהח"כ'ם לדעת על מה הם מצביעים. מאידך, בינייש קבעה רף התערבות גבוהה ביותר: פגעה קשה ונכרת שתיגרם במקרים קיצוניים אם בכלל (לא אפשרות מעשית לדעת על נס' מצביעים). ספק אם זה המקירה שכן היה דין וניתנה לכל ח"כ שרצה הזדמנויות לדבר. מנגד, בוועדה הוסיף סעיף שמשמעותו ולא היה זמן ללמידה מושם שמיד הייתה קראיה שנייה. לפי מגדלי העופות, גם אם הופרו הוראות התקנון, החוק לא בהכרח בטל ממשום שהמבחן הוא פגם היורד לשורש היליך (פגעה קשה ונכרת בעקרונות היסוד). בינייש דחתה את דוקן הליך הנתאות שעוסקת באיכות וטיב הדיון. העיקר שnitתנה לח"כ'ם הזדמנויות להשתתף בדיון ולדעת על מה הם מצביעים (אין לחיב התבסטות על נתונים ולבוחן את השיקולים כמו בהחלטה מנהלית).

קוונטינסקי (סולברג)- ליטוש והכוונה לבחן של בינייש שכן הוא לא ישם. יש לאפשר לח"כ'ם לגבש עמדת- לkiem היליך מחשבתי מסוים. ניתן להגיד שהחיפזון והמניעה לשימוש גורמי מקטעו מנעה לגבש עמדת. דין מנימלי- לא אפשרו לח"כ'ם לשאול שאלות את גורמי המקטעו, לשימוש דעתות מקטיעיות. מנגד, כן נקבעו לח"כ'ם לדון בינם. אינדיקטיות. נימן יטען שהדין היה מידתי ביחס להיקף, המורכבות וההשלכות של החוק. מנגד, החוק הוא על השלה חברתיות ותקציבית ודין מהיר ומניעת שימוש גורמי מקטעו זה לא מידתי ביחס להשלכות. כמו כן, עבר זמן קצר בין ההנחה לדינום. מיד אחר הטרומית צתתה קראיה ראשונה (לא דין בוועדה), מיד לאחר הוועדה הייתה קראיה שנייה. מנגד, נימן יטען שנitin שהדין בוועדה השפייע על החוק (נוסף סעיף). נימן יטען שהגישה זו מתקבלת הלכה למעשה את דוקן היליך החוקיקה הנתאות (מצוות-מעוטות) כי זה בוחן את טיב הדיון (האם הוא מומחה), על מה התבסטו, משך הזמן וכו'). ברם, סולברג הבכיר שהוא דוחה את הדוקן' ושהאינדיקטציות לא מחיבות ולא מציאות. בנוסף, הדיון הוא אמצעי לכך שהח"כ'ם ידעו על מה הם מצביעים ולא מטרה. מלבד בקשה בדיון נסף קבע קוונטינסקי לא חורג מגדלי העופות.

2- יש לדון בameda שהעליה עוז"ד איל ינון בשיחתו לפיה מניעת שמיעת הייעוץ המשפטי מהוות פגם בהיליך, על אף שחוות דעתו אינה מחייבת.

(1)

3- על חבר הכנסת נימן לצין בדבריו הסביר להצעת החוק שהונסה בעבר הצעת חוק דומה או זהה (ההצעה שלו עצמה).

(1)

נספח: סילבוס ממוקד לבחינה:הlixir החקיקה בכנסת

"שלבי החקיקה", אתר הכנסת: <http://www.knesset.gov.il/laws/heb/Explanation.asp?1=t>

אמנון רובינשטיין וברק מדינה, **המשפט החקיקתי של מדינת ישראל** (מהדורה ששית, כרך ב, תשס"ה), ע' 733, 731, 604-593 (תשס"ג) 738 (ס' 10.33) 744 (ס' 10.47)

תיאוריות על הליך החקיקה והתנהגות מחוקקיםתיאוריות הלייציות

William N. Eskridge et al., *Legislation and Statutory Interpretation* 68-69, 72-73, 77-81 (2000)

איתו בר-סימן-טוב "דיני החקיקה" **עינוי משפט** ל' 645 (2016), פרק ג(3), זמין ב-
http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2409765

תיאוריות מוסדיות - Positive Political Theory

Eskridge et al. 97-100, 102-104

תיאוריות הבחירה הציבורית

עמיחי כהן, הבחירה הציבורית ופרשנות תכליתית, **משפט וממשל** 11(1) 317-323 (2007)

אייל בנבנשתי, ביקורת שיפוטית וכשי הדמוקרטיה: על פערו המידע והדרכים השיפוטיות לצמצום, **עינוי משפט** לב 277, 282-285 (2010)

שדლות (לוביזם)

חוק הכנסת, תשנ"ד-1994, ס' 65-71

מרדי קרמנצ'ר, אסף שפירא וחנן סידור, הצעה לסדר 1: הסדרת השדלות בכנסת, המכון הישראלי לדמוקרטיה (2013)

הדים המצדירים את הליך החקיקה: הדין המוצעהכללים הפורמליים

חוון-יסוד: הכנסת, סעיפים 1, 19, 24, 25, 27, 28

תקנון הכנסת, חלק ז' (סעיפים 74-99)

עקרונות היסוד של הליך החקיקה

בג"ץ 03/4885 ארגון מגדי העופות בישראל נ' ממשלה ישראלי, פ"ד נת(2) 43-50 (פס' 18-24)

דיני הליך החקיקה: היבטים נורמטיביים ותיאורתייםתכליות דיני החקיקה

איתו בר-סימן-טוב "דיני החקיקה" **עינוי משפט** ל' 645 (2016), פרק ג, זמין ב-
http://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=2409765

מהתפיסה של המשפט הכל-יכול לתפיסה של שלטון החוק במשפט

Ittai Bar-Siman-Tov, *Legislative Supremacy in the United States?: Rethinking the Enrolled Bill Doctrine*, 97 GEO. L. J. 323, 364-72 (2009)

סוזי נבות, עשרים שנה למבחן 'שריד': עיון מחודש בפיקוח השיפוטי על הליכים פרלמנטריים, מחקרי משפט יט (תשס"ב-תשס"ג) 721, 746-747, 750-751, 754-757, 768-775 (לקראת רק החלקים הקשורים לדין הישראלי ולהתעלם מהחלוקת שעוסקים בספרד בעמודים אלו)

ביקורת שיפוטית על הליך החקיקהביקורת שיפוטית לאחר סיום הליך החקיקה

בג"ץ 03/4885 ארגון מגדי העופות בישראל נ' ממשלה ישראלי, פ"ד נת(2) 39-57 (פס' 15-31)

בג"ץ 16/10042 קוונטינסקי נ' הכנסת ישראל (6.8.17) (סולברג – פסקאות 34-60, 69, 79-81)

איתו בר-סימן-טוב, "בג"ץ קוונטינסקי נ' הכנסת בעניין מס דירה שלישית: החלטה מתבקשת או 'סיטה רבתית' בLATI מוצדקת מההלהכה הפסוקה?" עתיד להתפרנס במחקרים משפטיים לב-3, זמין ב-
<https://ssrn.com/abstract=3050539>

רשות:

בג"ץ 975/89 נמרודי נ' י"ר הכנסת, פ"ד מ"ד מה(3) 154

תפקידם של שופטים בהליך החקיקההלשכה המשפטית בכנסת

חוק הכנסת, התשנ"ד-1994, ס' 17

קרן הורוביץ ואיתו בר-סימן-טוב, הייעוץ המשפטי לכנסת ומקומו בהפרדת הרשותות בהליך החקיקה, **עינוי משפט** מד 267 (2021)

חוק ההסדרים

בג"ץ 03/4885 ארגון מגדי העופות בישראל נ' ממשלה ישראלי, פ"ד נת(2) 32-37, 50-52, 54-55, 56-57 (פס' 6-12, 25-29, 31)

בג"ץ 16/10042 קוונטינסקי נ' הכנסת ישראל (6.8.17) (סולברג – פסקאות 82-85; מוזז – פסקה 49)

חקיקה פרטית והזכות להצעת חוקהיקף החקיקה הפרטית – תיאור והערכת נורמטיבית

חן פרידברג, טיב תהליכי החקיקה בכנסת, המכון הישראלי לדמוקרטיה, ע' 1-2, 4-8, 12-13,

http://www.idi.org.il/events1/government_forum/Documents/tyuv%20hakika.pdf

ענת מאור, כיצד אירעה הzmינחה הדרמטית בחקיקה הפרטית בישראל, 1992-2006??, המשפט יב 363, 374-375 (2007) 391-393.

 הזכות להצעת חוק והמגבילות עליה

תקנון הכנסת, ס' 74-77, 93, 96

חוק יסוד: משק המדינה, ס' 3ג.

חוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985, ס' 39א.

בג"ץ 742/84 כהנא נ' י"ר הכנסת, פ"ד לט(4) 85

בג"ץ 85/669 כהנא נ' י"ר הכנסת, פ"ד מ(4) 400-397, 393

רשות:

רובינשטיין ומדינה, 731-738

סוזי נבות, הצעת החוקה: שלוש הערות על פרק הכנסת, משפט וממשל י' (תשס"ג) 593, 604-613

שאלה מס' 3 (נק.)

נספח: דפי טויטה (מה שייכתב כאן לא יבדק):

מתנצלת מאוד על הבלגן: (השדלתי כמו שיותר)